

aves

natagora

In Brussel waargenomen zeldzame vogels, 2007-2017

Brussels vogelnieuws nr. 6

BRUXELLES ENVIRONNEMENT
- IDGE -

Huppe fasciée - Froilan Papageorgiou

Inhoud

Zeldzame verschijningen, ook in Brussel.....	2
De monitoring van vogels in Brussel.....	2
Een zeldzame vogel gezien? Dat vertel je verder!	3
Waar kom je in Brussel zeldzame vogels tegen?	4
Ketjes uit de wouden van Siberië	7
In het Zoniënwood	8

Zeldzame verschijningen, ook in Brussel

«Brussels vogelnieuws» is een brochure die is uitgegeven door Natagora (ornithologische pool Aves) in het kader van het 'Programma voor toezicht op de staat van het Brussels leefmilieu' onder coördinatie van Leefmilieu Brussel. In dit zesde nummer worden vogelsoorten belicht die maar zelden in België te zien zijn, maar die in de periode 2007-2017 in Brussel zijn gespot. Want zelfs in een grootstad kan de aandachtige waarnemer spectaculaire stukjes natuur tegenkomen.

De monitoring van vogels in Brussel

Een vrijwilligersnetwerk van ornithologen neemt jaarlijks deel aan diverse routinetellingen van de vogelpopulaties in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit omvat de opvolging van de algemene broedvogels via luisterpunten, de monitoring van broedende (zie verderop) en overwinterende watervogels, de opvolging van uitheemse soorten en het toezicht op de zwaluwpopulaties. Dankzij deze monitoring kan de evolutie van het hoofdstedelijke vogelbestand in kaart worden gebracht. Van tijd tot tijd wordt ook een grondiger overzicht opgesteld. Een voorbeeld hiervan is de Atlas van broedvogels. Vrijwillige ornithologen komen hiervoor in actie om een inventaris en een verspreidingskaart op te stellen van alle vogels die in Brussel hun nesten bouwen. Verder worden van tijd tot tijd onderzoeken naar of tellingen van specifieke soorten gehouden in functie van specifieke problemen of evaluaties: het spechtenbestand in het Zoniënwood, de gierzwaluw, de houtsnip, de ransuil ...

De jaarlijkse verzameling van veldgegevens maakt het mogelijk de avifauna van Brussel te volgen in het kader van het toezichtsprogramma. In 2018 is een publicatie over de opvolging van algemeen voorkomende watervogels in Brussel verschenen in het tijdschrift Aves.

Aves 55/1 ■ 2018 ■ 33-46

SUIVI PRINTEMPS DES OISEAUX D'EAU COMMUNS EN RÉGION BRUXELLOISE : ÉVOLUTION ENTRE 1996 ET 2017

Anne Weisbergs & Alain Paquet

Résumé – L'article présente l'évolution des populations d'oiseaux d'eau communs en Région bruxelloise pour la période 1996-2017, estimée à partir d'inventaires annuels d'un échantillon de 20 zones humides. Des tendances sont observées pour 10 espèces : 4 augmentent (dont 3 endémiques), 3 diminuent et une seule est stable. L'indice cumulé pour les espèces indigènes est stable. Les résultats démontrent l'impact direct sur la biodiversité du type de gestion appliqué sur les sites.

Introduction

Avec plus de 50 % du territoire dédié à des espaces verts en tout genre, Bruxelles est incontestablement une ville verte. Qu'il s'agisse de petites zones marginales en pleine ville ou de vastes parcs enclavés dans les quartiers urbains (parc Duden, parc de Bruxelles...) ou proches de la périphérie et de ses vallées lointaines de la Woluwe, du Molenbeek..., les citoyens ont de multiples possibilités d'entrer en contact avec cette forme particulière que revêt la nature en ville.

Depuis de nombreuses années, les autorités régionales appliquent une politique favorisant tant la connectivité entre ces zones (corps Maitage vert et Maitage bleu) que le développement de la biodiversité au sein des sites. Il est évident qu'une bonne connaissance de l'impact de ces mesures sur la faune et la flore va permettre d'en déterminer la pertinence.

Depuis 1992, les ornithologues volontaires d'Aves-Natagora contribuent à la collecte de données de terrain pour le volet « avifaune » du Programme de Surveillance de l'État de l'Environnement Bruxellois organisé par Bruxelles Environnement. L'objectif de ce programme est de fournir la vision la plus globale possible de l'évolution de l'avifaune régionale. Plus du tiers des espèces nicheuses sont ainsi suivies par la technique des points d'écoute (programme SOCBTU) équivalent au programme SOCVL wallon) qui convient non seulement aux passereaux territoriaux communs mais également à plusieurs autres espèces résidentes (rapaces diurnes par exemple). D'autres relevés routiniers complètent ce suivi. Parmi ceux-ci, l'échantillonnage en saison de reproduction de 20 zones humides permet de suivre, par le biais d'une méthode de terrain peu coûteuse en temps, l'état de santé des populations d'oiseaux d'eau nicheurs les plus communs à Bruxelles. Pour les espèces moins fréquentes, comme le Grèbe castoréus, le Tchibypatut ruficollis ou le Canard chipeau Mareca

Aves 55/1 ■ 2018

33

Een zeldzame vogel gezien? Dat vertel je verder!

«Losse» waarnemingen

Naast de methodische follow-up van de avifauna maken de ornithologen van tijd tot tijd ook melding van zogeheten «losse» observaties: die maken geen deel uit van een specifiek programma, maar houden eenvoudigweg in dat de wandelaars de informatie delen die ze tijdens hun excursies verzamelen. Wanneer een vogel wordt waargenomen die tot een zeldzame soort behoort, leidt dit steevast tot grote vreugde en enthousiasme onder de ornithologen. Jaarlijks wordt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aangedaan door een zeer klein aantal vogelsoorten dat normaal gesproken zeer ver van België vandaan leeft. Sommige komen uit de uithoeken van Siberië,

andere dobberen normaal gesproken op de Noordelijke IJszee rond en weer andere zijn algemener in Scandinavië of Zuid-Europa. Het gaat vaak om trekvogels die van hun gebruikelijke route zijn afgeweken, jonge exemplaren die zich in hun overwintergebied hebben vergist of soorten die in Europa weinig algemeen zijn en die in Brussel habitats vinden die dicht in de buurt komen van hun voorkeursomgeving.

Bruxelles - Brussel

Connecté en tant que A. Weiserbs Se déconnecter

Ajouter Observations Vue d'ensemble Links Mon observations.be

Cormoran pygmée - *Microcarbo pygmeus* (Pallas, 1773)

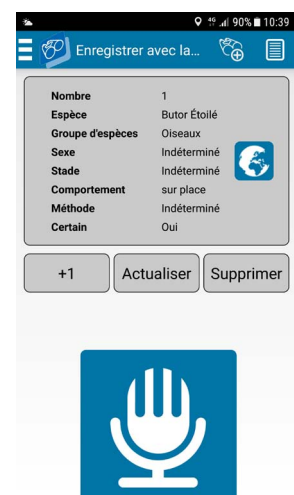
Groupe taxonomique: Oiseaux Famille: Phalacrocoracidae (Phalacrocoracidae) GENUS: Microcarbo Statut de validation: indigène, Espèce Rareté: très

date	2018-04-28 17:00
Protocole	observation courante
Méthode de comptage	Indéterminé
nombre	1 sur place
échappé de captivité	Non
détermination	certain
site	Auderghem/Ouderghem - Val Duchesse [BH] Sint-Pieters-Woluwe - Parmentier Park/ Parc Parmentier - Sector32/Secteur32

Het invoerportaal [waarnemingen.be](https://observations.be) is een veelgebruikt hulpmiddel voor natuurliefhebbers

Portaal en apps

Wie een zeldzame vogel spot, kan dit vandaag de dag heel snel aan anderen vertellen. De gegevensvergaring is een stuk gemakkelijker geworden dankzij <https://observations.be>, de invoerportaalssite van Natagora. Hiermee kan ieder die dat wil zijn lopende of incidentele waarnemingen invoeren en een persoonlijk logboek, een kaart en een lijst van de waargenomen soorten bijhouden. Voor smartphones zijn de apps ObsMapp en iObs ontwikkeld: daarmee kunnen vogelliefhebbers hun waarnemingen gemakkelijker en sneller invoeren, waar nodig vergezeld van foto's of geluidsopnames.

Met de app ObsMapp kunnen ter plaatse via stembediening gegevens worden ingevoerd.

Validatie

Voor zeldzame soorten kan de waarnemer via het portaal bewijsmateriaal uploaden (foto's, geluidsopnames). Die worden dan door een speciaal team gevalideerd. Wordt een nog zeldzamere soort waargenomen, dan is een extra stap nodig. Deze waarnemingen worden voorgelegd aan een homologatiecomité, het 'Belgian Rare Bird Committee' (www.belgianrbc.be), dat de gegevens valideert of ongeldig verklaart op basis van fotografische bewijzen, nauwkeurige beschrijvingen, de kennis van de waarnemer of door het comité gevraagde aanvullende informatie. Het BRBC houdt een lijst bij met als zeldzaam beschouwde soorten, die aan homologatie zijn onderworpen. Er worden jaarlijks rapporten uitgebracht.

Waar kom je in Brussel zeldzame vogels tegen?

Langs het kanaal ...

Rond het kanaal zijn volop meeuwen te vinden. De meest voorkomende soorten, vooral in het najaar en in de winter, zijn: de zilvermeeuw, de pontische meeuw, de geelpootmeeuw, de stormmeeuw, de grote mantelmeeuw, de kokmeeuw, de zwartkopmeeuw en heel af en toe de dwergmeeuw.

In de periode 2007-2017 zijn rond het Kanaal van Brussel twee andere soorten meeuwen waargenomen, afkomstig uit het hoge Noorden. Het ging om jonge exemplaren (altijd in hun 1ste winter) die zich bij groepen meeuwen van een andere soort hadden gevoegd en samen met hen rustten op de industriegebouwen van de noordelijke kanaalzone. 's Avonds sliepen ze samen met de andere meeuwen ten noorden van de agglomeratie. Deze jonge individuen hebben - meer dan volwassen dieren - de neiging zich verder naar het zuiden te verplaatsen, vooral tijdens het overwinteren. Dit verklaart waarom de kans groter is bij ons een halfvolwassen exemplaar tegen te komen.

De grote burgemeester of *Larus hyperboreus* zoals de wetenschap hem noemt, broedt aan de kust van de Noordelijke IJszee, zowel in Rusland en Siberië als in de Nieuwe Wereld. Deze grote meeuw is zeer licht van kleur. Hij heeft geen enkele donkere zone aan het uiteinde van zijn primaire slagpennen. Juvenielen en vogels in hun 1ste winter hebben de kleur van koffie met melk.

- In januari en februari 2015 bracht een 1ste winter een grote hoeveelheid tijd door langs het kanaal in Neder-Over-Heembeek.
- Ook van 21 tot 23 januari 2017 werd een 1ste winter bij het kanaal aangetroffen.

Grote burgemeester

Kleine burgemeester

De kleine burgemeester (*Larus glaucooides*) lijkt sterk op de grote burgemeester. Net als zijn grotere verwant heeft hij witte primaire slagpennen en hebben jongere vogels de kleur van koffie verkeerd. Zoals de naam zegt is de kleine burgemeester minder groot. Deze vogel broedt uitsluitend in de noordpoolcirkel van de Nieuwe Wereld: in de Arctische kustregio's van Canada en Groenland om precies te zijn.

- • Van 5 februari tot 2 mei 2015 is een 1ste winter waargenomen langs het kanaal, soms in aanwezigheid van de grote burgemeester.
- • Ook van 28 december 2015 tot 21 februari 2016 werd een 1ste winter geobserveerd.
- • Op 17 en 18 april 2017 werd opnieuw een 1ste winter gespot.

In tuinen en parken

De pestvogel (*Bombycilla garrulus*) is een holarctische vogel, dat wil zeggen dat hij binnen de gehele noordpoolcirkel te vinden is, zowel in het Euraziatische als het Noord-Amerikaanse gedeelte. Deze vogel heeft een karakteristieke kuif en is ongeveer zo groot als een spreeuw. Hij broedt ver bij ons vandaan, aan de noordgrens van de taiga. Hij foerageert in eeuwenoude wouden met volop korstmossen en een vochtige, veenachtige bodem. Afhankelijk van hoe succesvol de voortplanting is geweest en hoe laag de temperaturen zijn, zakt de pestvogel 's winters af naar meer zuidelijk gelegen gebieden. Dat is altijd onverwacht en vaak massaal: er wordt wel van invasies gesproken. Ze zijn dan ineens in grote groepen te zien in tuinen en stadsparken. Ze zijn zeer onbevreesd en doen zich te goed aan maretakken en lijsterbessen.

Hrafn Óskarsson

In de winters van 1965-1966 en 2004-2005 deden zich twee grote invasies voor, waarbij honderden vogels tegelijk in haast alle dorpen en steden van België en Europa werden waargenomen. Tijdens normale jaren is de pestvogel een zeer zeldzame verschijning. Zo werden er tussen 2007 en 2017 een stuk of dertig gespot:

- 2010: op 18 december werd een groepje van 12 exemplaren gezien in Oudergem. De groep werd steeds kleiner, tot op 25 december nog een enkel exemplaar over was.
- 2011: één exemplaar in Schaarbeek, op 2 januari
- 2012: 3 exemplaren in Schaarbeek op 10 november en een exemplaar in vlucht in Haren op 11 november.
- 2016: 8 exemplaren vliegend in noordelijke richting in Anderlecht op 12 november; op 13 november 4 exemplaren in Oudergem; 4 exemplaren op 21 november in Etterbeek; 2 exemplaren in Vorst op 20 december.

Het rietveld van het Rood-Klooster

Leefmilieu Brussel heeft in het kader van zijn ecologisch beheerprogramma voor Brusselse sites bepaalde oevers op de site Rood-Klooster te Oudergem hun natuurlijke vorm teruggegeven. Zo is de noordoever van vijver nummer 5 (de Lange Gracht) een rietveld geworden. Ondanks het kleine formaat en de onmiddellijke nabijheid van grote aantallen wandelaars oefent dit rietland een sterke aantrekkingskracht uit op zeldzame vogelsoorten; die voelen zich hier zowel tijdens de broedtijd als gedurende de overwinterperiode thuis. Hier zijn twee zeldzame reigersoorten gespot (zie verderop), maar ook heeft onze «gewone» reiger (de blauwe reiger) hier een broedpoging ondernomen, iets wat normaal alleen in het Koninklijk Domein te Laken gebeurt. Verder is in dit rietland een van onze zeldzaamste rietzangersoorten aangetroffen:

- Woudaap (*Ixobrychus minutus*): een zangpost van 18 tot 28 mei 2017
- Roerdomp (*Botaurus stellaris*): 4 winters na elkaar aanwezig, van 1 januari 2015 tot 14 februari 2015, van 22 januari 2016 tot 11 maart 2016, van 18 tot 28 januari 2017 en van 15 tot 18 november 2017.
- Blauwe reiger (*Ardea cinerea*): in 2015 werd begonnen met de bouw van een nest op de grond in het rietveld van vijver nr. 5. Een zeldzame gedraging die laat zien hoe aantrekkelijk dit rietveld is. De vogels verlieten na enige tijd het rietveld en bouwden een nest in een boom op het eilandje.
- Grote karekiet (*Acrocephalus arundinaceus*): een zangpost van 17 tot 19 mei 2017

De braakliggende gebieden van Brussel

De hop (*Upupa epops*) (zie omslagfoto) is een prachtige trekvogel met een oranje kleur, een lange, licht gebogen snavel en een lange kuif die hij rechtop kan zetten. Deze vogel leeft in Centraal- en Oost-Europa en is ook in het Middellandse Zeegebied te vinden. De hop foerageert in open, zonnige zones. Op de grond gaat hij op zoek naar wormen en insecten, zoals de larven van schildvleugelige en tweevleugelige insecten, die hij met zijn lange snavel uit de grond peutert. De braakliggende terreinen in Brussel sluiten goed op de behoeften van de hop aan. Een jonge vogel op trek kan daarom besluiten daar enkele dagen te verblijven. Er zijn meerdere malen hoppen waargenomen:

- 2008: een exemplaar in Oudergem op 1 mei.
- 2014: een exemplaar in Anderlecht op 19 mei.
- 2015: een exemplaar in Elsene op 23 april; een exemplaar in Watermaal-Bosvoorde op 3 augustus; een exemplaar op het terrein Josaphat te Schaarbeek op 9 en 10 september.
- 2016: een exemplaar op het terrein Josaphat te Schaarbeek op 11 en 12 april; een exemplaar op de begraafplaats van Anderlecht op 17 augustus.
- 2017: een exemplaar in een privétuin in Sint-Pieters-Woluwe op 18 augustus.

De velduil (*Asio flammeus* - hierboven) is een nachttactieve roofvogel die op heidevelden, braakliggende terreinen, in moerassen en veengebieden in Noord-Europa te vinden is. Hij heeft de merkwaardige gewoonte om op de bodem te nestelen. De grote meerderheid van deze uilen is op doortocht als ze worden gespot. Enkele exemplaren zoeken de Brusselse braaklanden en het platteland van Neerpede op. Ze blijven soms meerdere dagen. Andere houden slechts heel even stop of worden gespot terwijl ze over de stad heen vliegen tijdens de trek.

- 2011: een exemplaar jagend op kleine zoogdieren op het braakliggend terrein Keelbeek in Haren op 9 oktober; een exemplaar op doortocht op de Kauwberg op 16 oktober.
- 2012: een exemplaar op doortocht in Neder-Over-Heembeek op 18 oktober; een exemplaar tijdens de trek in Elsene op 20 oktober.
- 2013: een exemplaar op doortocht in Neerpede op 17 januari; een exemplaar in Neerpede op 9 april; een exemplaar op doortocht in Oudergem op 27 september; een stilzittend exemplaar op het braakliggend terrein Keelbeek in Haren op 6 oktober.
- 2014: een exemplaar op doortocht in Anderlecht (ring) op 16 oktober.
- 2015: een exemplaar op doortocht in Elsene op 7 november.
- 2016: een exemplaar op een tussenstop tijdens de trek op het braakland Josaphat te Schaarbeek op 30 oktober.
- 2017: een exemplaar op trek naar het noorden op 23 maart in Sint-Pieters-Woluwe. Een in zuidwestelijke richting trekkend exemplaar op 10 oktober in Sint-Gillis, langs de spoorlijn.

Ketjes uit de wouden van Siberië

Boszangers (*Phylloscopidae*) zijn zeer kleine insecteneters. Ze zijn verwant aan de grasmussen en de meeste soorten leggen tijdens de trek grote afstanden af. In Brussel broeden drie soorten boszangers: de tijftjaf (*Phylloscopus collybita*), de fitis (*P. trochilus*) en de fluitier (*P. sibilatrix*). De eerste overwintert in Europa en Noord-Afrika; de andere twee trekken tot ten zuiden van de Sahara. Andere boszangers nestelen in Siberië, op verschillende breedtegraden, naargelang de soort. Deze boszangers overwinteren meestal in Zuidoost-Azië. Elk jaar opnieuw worden in Brussel exemplaren uit die verre oostelijke oorden aangetroffen. Vaak tracht men ze te vangen en te ringen, waarna ze weer worden vrijgelaten.

De bladkoning (*Phylloscopus inornatus*) broedt in vrijwel heel Siberië, van het noorden van de Oeral tot en met Noord-Korea. Hij brengt de winter normaal gesproken in Zuidoost-Azië door. Maar uit ringacties en steeds minder zeldzame lopende observaties komt naar voren dat er alternatieve trekroutes bestaan, die via West-Europa lopen en naar overwinteringsgebieden in West-Afrika voeren. Op basis van de huidige kennis is het moeilijk te zeggen of sprake is van een nieuwe trekroute die door een minderheid van de populatie wordt gebruikt, of dat het gaat om een al langere tijd bestaande route die tot nu toe onopgemerkt was gebleven. De observaties vinden vooral in de maanden oktober en november plaats en zijn zeer variabel in aantal.

- Op 10 oktober 2012 werd een exemplaar gespot in Sint-Pieters-Woluwe.
- Van 12 tot 20 oktober 2014 werden minstens twee exemplaren waargenomen in het Silexdomein, Watermaal-Bosvoorde.
- Van 1 oktober tot 17 november 2017 werden twaalf exemplaren waargenomen of geringd in Watermaal-Bosvoorde (11 ex.) en het Hof Ter Musschen (1 ex.)
- Een exemplaar in het Park van het Slot, Sint-Lambrechts-Woluwe, van 15 tot 17 april 2017.

Pallas' boszanger (*P. proregulus*) is thuis in de taiga van het zuiden van Siberië tot in het noorden van Mongolië en China. Hij overwintert in Zuid-China. Deze boszanger lijkt wat zijn verenkleed en zijn kleine formaat betreft sterk op de goudhaan (*Regulus regulus*), vandaar zijn wetenschappelijke naam *proregulus*. Het gebeurt regelmatig dat exemplaren de weg kwijt raken en heel Azië en Europa oversteken. Sommige exemplaren brengen de winter bij ons door, zoals eentje die tijdens de periode 2007-2017 werd waargenomen.

- Un ind. est observé du 22 février au 2 mars 2014 à Auderghem dans les jardins d'un îlot urbain.

Raddes boszanger (*P. schwarzi*) is te vinden op open plekken met kreupelhout in de buurt van waterlopen. Hij broedt van de zuidoostelijke Siberische taiga tot in Noord-Korea. Overwinteren doet hij normaliter in Zuidoost-Azië. In België is hij zeer zeldzaam: er zijn slechts 30 gehomologeerde waarnemingen, waarvan een in Brussel.

- Op 24 oktober 2015 werd een exemplaar gevangen en geringd in het Hof Ter Musschen, in de Woluwevallei, in Sint-Lambrechts-Woluwe.

Spaans accentje

De Iberische tjiftjaf (*P. ibericus*) lijkt sterk op onze tjiftjaf. Hij is onlangs tot eigen soort uitgeroepen omdat zijn gezang, zijn genetische opmaak en zijn trekgedrag anders zijn dan dat van de tjiftjaf. De hele populatie van deze soort overwintert namelijk ten zuiden van de Sahara, terwijl de meeste van onze tjiftjafs in Europa blijven. Tijdens de voorjaars trek, voorafgaand aan het broedseizoen, vliegen sommige Iberische tjiftjafs per ongeluk hun doel – het noordwesten van het Iberisch Schiereiland – voorbij en komen ze dus verder in het noorden terecht. Dit fenomeen, 'overshooting' genoemd, heeft twee exemplaren ertoe gebracht zich in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te komen vestigen.

- Een exemplaar neemt zijn intrek in het Zoniënwood van 25 april tot 10 mei 2010.
- Een exemplaar met een complex en moeilijk te interpreteren zangrepertoire neemt zijn intrek in de Kruidtuin, Sint-Joosten-Noode, van 27 maart tot 11 juli 2017. Deze observatie is uiteindelijk niet door het Belgian Rare Bird Committee gehomologeerd.

Fonny Schoeters

De zesde specht

Marc Fasol

De grijskopspecht (*Picus canus*) is in Vlaanderen en Brussel een vreemde eend in de bijt. De Broedvogelatlas van Wallonië (2007) vermeldt hem als een zeldzame, zeer lokaal aanwezige en soms afwezige broedvogel; hij staat op de rode lijst van bedreigde vogelsoorten. Sinds die tijd is de situatie verder achteruitgegaan. Er zijn al jaren geen bewijzen meer dat deze specht hier broedt: hij wordt beschouwd als een met uitsterven bedreigde soort.

Op 13 maart 2016 werd de roep van een exemplaar waargenomen langs de Van Kermdreef in het Zoniënwood. Op 13 april werd zijn aanwezigheid met foto's bevestigd. In totaal is de vogel van 13 maart tot 26 mei 2016 waargenomen. In de lente van 2017 is hij opnieuw waargenomen – van 1 januari tot 13 mei – en ook in 2018 was hij er. Op het moment dat deze woorden worden geschreven, is hij nog altijd aanwezig.

Het gaat om een territoriaal mannetje dat regelmatig roept en roffelt binnen een lichte boszone van ca. 4-5 km². Deze zone lijkt erg in trek te zijn bij spechten, want binnen een straal van 500 meter zijn eveneens zwarte spechten, groene spechten, grote bonte spechten en kleine bonte spechten te vinden. De aanwezigheid van een grijskopspecht in het Zoniënwood is even uitzonderlijk als onverwacht. Het Zoniënwood heeft hiermee alle spechtsoorten van België in huis! Grote, middelste en kleine bonte specht, zwarte en groene specht, grijskopspecht (plus af en toe een draaihals). Weinig Belgische bossen kunnen bogen op zoveel biodiversiteit! Deze rijkdom aan spechten is hoogstwaarschijnlijk te danken aan het beleid, waarbij oude bomen worden behouden en duurzaam bosbeheer wordt toegepast, waardoor het aantal ecologische niches toeneemt.

Gérard Froia

Bibliografie

Weiserbs, A. & Paquet, A. (2018): Suivi printanier des oiseaux d'eau communs en Région bruxelloise :  volution entre 1996 et 2017. *Aves*, 55: 33-46

Aves is de ornithologische pool van Natagora. Hij heeft als doel de avifauna te bestuderen en te beschermen. De vogelwaarnemingen worden verzameld en geanalyseerd, waarna zo in uiteenzettingen en publicaties worden verwerkt (artikelen, atlanten ...). Ook wordt gespecialiseerd onderzoek uitgevoerd door een netwerk van vogelliefhebbers en ornithologen. Doel is daarbij onder meer de evolutie van onze vogelpopulaties in de tijd aan het licht te brengen.

Adresse de contact : 3, rue Fusch, B-4000 Liège. Secrétariat : aves@aves.be Site internet : www.aves.be

Leefmilieu Brussel is de overheidsdienst voor milieu en energie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zijn opdrachten: de lucht, het water, de bodem, het afval, het lawaai, de groene ruimten en de biodiversiteit te bestuderen, te monitoren en te beheren. Daarnaast heeft de dienst de opdracht om milieuvergunningen af te leveren, erover te waken dat ze worden nageleefd, didactische projecten op het gebied van milieu uit te werken en te ondersteunen, en deel te nemen aan vergaderingen en onderhandelingen op Belgisch en internationaal niveau ... Ten slotte heeft Leefmilieu Brussel zijn activiteiten in het domein van de ecoconstructie en de verbanden tussen gezondheid en milieu ontwikkeld.

Pour en savoir plus : www.bruxellesenvironnement.be

Verantwoordelijke uitgever: Anne Weiserbs • Natagora asbl – Traverse des Muses 1 – 5000 Namen
Nederlandse vertaling: Leefmilieu Brussel

  Natagora 2018

Aanbevolen citaat:

Weiserbs, A. & Paquet, A. (2018): Oiseaux rares observés à Bruxelles en 2007-2017.
Vogels van Brussel nr. 6. Natagora, Namen

